

Vends Herreds Politi

13-01-1862

Udskrift vdr. Trine Thomsen

[Oversigtsbilleder](#)

d. 21/1 62.

Udskrift

af

Vends Herreds Politi Protokol

Aar 1862, Mandagen den 13 Januar Formiddag Kl. 10, blev Vends Herreds Politiret sat på Middelfart Raadhuus og administreret af den ordinaire Dommer og Skriver, Justitsraad Møller, i Overværelse af undertegnede Retsvidner, hvorda:

Optoges Forhør ifølge begjæring af Odense Herredscontoir i Skrivelse af 6 d.M. der tilligemed den med Samme fulgte Extract-Udskrift, vedhæftes Udskriften af nærværende Forhør.

Fremstod efter Indstævning Boelsmand Ole Hendrik Hansens Hustru Trine Thomsen af Blanke Mark, som efterat være formanet til Sandhed forklarer, at hun, før hun blev gift med sin nuhavende Mand, var gift med Boelsmand Thomas Jørgensen paa Skrillinge Mark, der, saavidt Comparentinden kan erindre, døde for 8 Aar siden. Comparentinden forklarer fremdeles, at det er hende aldeles ubekjendt at fornævnte hendes afdøde Mand, enten med eller uden Hjælp af Snedker Eckmann, har gjort Forsøg paa at forgive hende. Idet Comparentinden i øvrigt erkjender, at hun dengang var temmelig forfalden til Brændeviin, paastaaer hun, at hun ikke kan erindre, at hun nogensinde har brugt at staae op af Sængen om Natten, for at drikke Brændeviin, derimod forklarer hun, at hun meget ofte om Natten bliver tørstig, og at hendes nuværende Mand derfor maa staae op, for at give

hende Thevand, hvilket ligeledes var Tilfældet med hendes afdøde Mand, og anseer Comparentinden det derfor for ikke umuligt, at han ved saadan Leilighed kan have givet hende Rottekrudd i Thevand, imidlertid forsikkrer Comparentinden, at hun ikke har mærket noget hertil, ligesom hun heller ikke kan erindre, at hun, medens hun var gift med Thomas Jørgensen i flere Dage efter hinanden har været sengeliggende. Paa given Anledning forsikkrer Comparentinden fremdeles, at Snedker Eckmanns Hustru meget hyppigt op til forskjellige Tider paa Dagen kom i Comparentindens og hendes Mands Huus, men Comparentinden kan ikke specielt erindre, at Eckmanns Hustru nogensinde er bleven hentet ved Sygdom, ligesom hun som ovenbemærket ikke kan erindre, at hun, medens hun var gift med Thomas Jørgensen, har været sengeliggende mere end én eller høist to Dage ad Gangen. -

Dommeren foreholdt Comparentinden, at i Skifteprotokollen findes anført, at den 8 Februar 1854 blev anmeldt, at Boelsmand Thomas Jørgensen ? Røile Mark var død, efterladende sig Testamente og Enke, men igen Livsarvinger.

Comparentinden erklærer, at denne Thomas Jørgensen var hendes Ægtefælle, idet hun tilføier at han gandske kort før sin Død købte en Eiendom paa Røile Mark, hvor de flyttede hen omtrent 9 Uger før hans Død.

Paa given Anledning forklarer Comparentinden fremdeles, at medens hun og hendes Mand boede paa Skrillinge Mark, havde Christopher Hansen Brückmann, der i flere Aar tjente hos dem, havde Fnæt, og at han derfor vadskede sig med Rottekruddvand; imidlertid forsikkrer Comparentinden, at hun ikke er istand til at erindre, hvor de havde faaet det fra, men antager hun, at Karlene Rasmus Bendiksen og Julius, der omtrent paa samme Tid tjente hos dem, og som tillige vare fnattede, og derfor ligeledes vadskede sig med Rottekruddvand, muligen kunde give Oplysning i denne Henseende. - Comparentinden forklarer fremdeles, at nogen Tid efterat de vare kommet til at boe paa Skrillinge Mark, var det at Eckmann købte sig en Jordlod sammesteds og opførte sig Huus der, og efterat Thomas Jørgensen havde gjort Bekjendtskab med Eckmanns, sluttede han sig saa nøie til dem, at han næsten tilbragte al sin Tid der, og aldrig var hjemme. Comparentinden er derfor af den Formening, at Eckmann ikke havde nogen videre gavnlig Indflydelse paa

hendes Mand, uden at hun er i stand til at betegne paa hvad Maade. Foruden de forannævnte Tjenestekarle, havde Comparentinden og hendes Mand i de sidste Aar, de boede paa Skrillinge Mark, en Tjenestepige ved Navn Karen, og desuden var Comparentindens Fader, som for omtrent 4 Aar siden døde, dengang i Huset hos dem, og endelig havde Huusmand Niels Steffensen Tilhold hos dem, forsaavidt han ikke andetsteds af og til havde Arbeide.

Efterat Dommeren havde foreholdt Comparentinden, at Rygtet har fortalt, at Thomas Jørgensen var død, som Følge af Mishandlinger, der vare ham tilføiede i et Slagsmaal hos Spisevært Hans Hansen i Middelfart, og hvori navnlig Snedker Eckmann skulde have været deelagtig, erklærer Comparentinden, at hendes Mand en Dag tog hjemme fra til Middelfart til Marked, og at han da var sund og rask, men at han, da han Dagen efter kom hjem, var aldeles Sandsesløs, uden at der dog var Tegn til ydre Vold, idet der kun paa den ene Kind fandtes en lille rød Plet. Practiserende Læge Cantor, som blev tilkaldt, erklærede strax, at han ikke vilde kunde leve længere end 9 Dage, hvilket ogsaa blev Tilfældet, og efterat han var død, blev Liget synet af Districtslægen Kancelliraad Toxvardt, hvorfor Comparentinden antager, at der intet Mistænkeligt fandtes ved samme, idet hun i modsat Fald formener, at der vilde være blevet anstillet Undersøgelse desangaaende. Comparentinden forklarer fremdeles at da de undertiden holdt 6 Heste, var der jævnlig Forretninger for Dyr læge Hendriksen hos dem, og at han ogsaa undertiden, naar han kjørte forbi af egen Drift kom ind til dem i Besøg, men det er ikke hende bekjendt, at Hendriksen har givet enten Thomas Jørgensen eller nogen af deres Folk eller nogen Anden Rottekrudt eller Rottekrudtsvand, Comparentinden forklarer fremdeles, at for mange Aar tilbage, havde hun og hendes forrige Mand en otte Kantet hvid Flaske til Brændeviin, men at hun med bestemthed veed, at den ikke blev brugt de sidste Aar, medens de boede paa Skrillinge Mark, hvad enten Grunden var den, at den var gaaet istykker eller den var sat tilside, derimod brugte hendes Mand de sidste Aar altid til Brændeviin, almindelige runde glatte Karafler af hvidt Glas, hvorimod han, saavidt hun erindrer, aldrig har brugt sorte Flasker hertil. Paa given Anledning forklarer Comparentinden fremdeles, at hun vel kan erindre, at Thomas Jørgensen og Snedker Eckmann engang bandt Hænder og Fødder paa Comparentinden og lagde hende ud i Veigrøften, samt at Eckmanns Pleiedatter Hulda, som nu er gift med Klodsemager Rasmus Hansen var tilstæde og loe af Comparentindens Anstrængelser for at frigjøre sig for Baandene og hendes Raab om Hjælp derimod paastaaer Comparentinden, at hun ikke ved den Leilighed var beruset, idet hun derhos tilføier, at hun ikke kan erindre, om der ved den Leilighed var andre eller flere tilstæde. Paa given Anledning forklarer Comparentinden fremdeles, at nogle Aar før hun og hendes Mand flyttede fra Skrillinge Mark, brændte Snedker Eckmanns Huus, men Comparentinden kan ikke erindre, at der dengang faldt nogen Mistanke paa ham i denne Henseende, eller at han i denne Anledning var arresteret. Forelæst og r?

Derefter fremstod Rasmus Bendix Rasmussen, som efterat være formanet til Sandhed forklarer, at medens han tjente hos Th Jørgensen, erindrer han, at Christopher Brückmann blev fnattet, og at Comparenten tilligemed Julius ogsaa vare smittede deraf, samt at de i denne Anledning vadskede dem med noget, der stod i en Dunk i Christopher Brückmanns Kammer, men Comparenten tilføier derhos, at uagtet han nok havde Formodning om, at det egentlig ikke var noget tilladeligt Middel, havde han dog ikke den ringeste Kundskab om, hvad det egentlig var, eller hvorfra den var kommen. Comparenten bemærker derhos, at han selv aldrig har havt fat i den Dunk, men at Julius saavidt han erindrer, bestandigt leverede ham, hvad han skulde bruge, og den saavidt Comparenten veed, bestod af en Deel af Dunkens Indhold blandet med 10 Deelee Vand. Hvad der senere blev af denne Dunk, om den blev slaaet istykker og i saa Fald af hvem, derom kan Comparenten ingen Oplysning give. Forelæst og r? hvorpaa Comparenten blev dimitteret.

Sagen sluttet til beskrivelse.

Møller

Retsvidner

R Møller

P Hansen

Udskriftens Rigtighed bekræftes

By og Herredsfoged Contoiret 14 Jan. 1862

?? Møller